

Et iniurias inferunt non malitiosas, sed partim cōtumeliosas, partim incōtinētiæ plenas, ut in verberationē & adulterium.

C A P V T X V I I .

Similiter verò de potentia fermè plerique apparent mores. Partim enim eosdem habet potentia, quos diuitiae: partim meliores. Sunt enim studiosiores honestis. Et viriliores moribus iij, qui potentes sunt, quam diuites, quia appetunt opera, quæcumque licet ipsis, agere propter potentiam. Et magis dediti studio: quia in sedulitate sint, dum coguntur considerare ea, quæ pertinent ad potentiam. Et gradiiores, quam grauiores. Reddit enim clariores dignitas. Quamobrem moderatè agunt. Est autem granditas, mollis & elegans grauitas. Et si iniuriam faciunt, non in pacuis iniuriosi sunt, sed in magnis. Prospera fortuna particulas habet eorum, quæ dicta sunt, pro moribus Nā ad hęc referuntur quæ videntur esse Fortunæ prosperitates. Præterea ut in iis, quæ pertinet ad bonam prolem, & ad bona corporis facit prospera fortuna, ut meliore simus conditione. Ac superbiiores quidem sunt. Et inconsideratores propter prosperam fortunam. Vnus autem consequitur melioris bonam fortunam, quod deos collunt, & se habent ad cultum diuinum aliquo modo, credentes propter bona, quæ prouenient à fortuna. Ac de iis quidem, qui sunt secundum ætatem, & fortunam, moribus dictū est. Contraria enim iis, quæ exposita sunt, ex contrariis apparent, ut pauperis, & infælicis mores, & impotentis

CAPVT XVIII.

Quoniam autem appositarum ad persuadendum orationum usus ad iudicium refertur: quæ enim scimus & iudicauimus, de iis nihil amplius opus est oratione: refertur autem, siue apud unum aliquis vicens oratione suadeat, aut dissuadeat, ut admonentes faciunt, aut persuadentes: nihil enim minus disceptator est unus, nam cui oportet aliquid persuadere, iste est, ut simpliciter dicam, disceptator: siue aduersus controvèrsiantēs, siue aduersus propositam sententiā dicat aliquis, similiter: oratione enim necesse est ut, & tollere contraria, aduersus quæ, ut aduersus controvèrsiantem, verba facit: similiter verò etiam in demonstratiuis: tanquam enim ad disceptatorem, ad auscultatorem oratio constituta est: omnino autem solus, ut simpliciter dicam, est disceptator, qui in ciuilibus contentiobus ea, de quibus est quæstio, iudicat:

καὶ ἀδικήματα ἀσκοῦσιν, οὐ κακουργεῖσαι;
ἀλλὰ τέραθμοί, οὐ βετερικότας, ἀκραπυντικοί
οἵ εἰς αἰκίδιον, καὶ μοιχεία.

Κεφαλαιον ΙΙ.

Ο μόλος δὲ καὶ περὶ μωάμετος γέδον τὰ πλείστα φυλεψάται οὐδὲν τὸ μήδικόν, τὰ αὐτά ἔχει οἱ μωάμετοι περὶ πλούτῳ, τὰ δὲ, βελτίω φύλον· μόνον προτῷον καὶ αἰθράδεστερον εἴσι τὰ οὐδὲν οἱ μωάμετοι τοῦ πλοστίου, στὰ τούτα φίληται ἔργων, οὓτα ἐξαποστασίας αιτοῦσιν πράξειν διὰ τῶν μωάμετον. καὶ πουλερίτην πότερον, διὰ τὸ οὐ δημιουρεῖται, αἰτιογένεσιν διαφέρουσιν τὰ αὐτά τῶν μωάμετον· καὶ στεμνότερον οὐ βαρύτερον ποιεῖ γῆ οὐκ θυμασέροις τὸ ἀξιωματοῦ. διὸ μετεπίστασιν· οὐδὲ οὐδεινότης, μελανὴ καὶ δυρχημένη βαρύτης. καὶ οὐδὲν αἰδίωσιν, οὐ μικρεσθιντεῖ εἰσιν, ἀλλὰ μεγαλάδιπον· διὸ οὐτούχα τε πλέοντα ἔχει τοῦ εἰρημένου τὰ οὐδὲν· εἰς γὰρ τούτα στιγμάτινον οὐ μέγιστη δύνοσιν έχει δύτυγεν. καὶ οὖτις εἰς διπλωμάταν, καὶ τὰ κατὰ τὸ σώμα μαζανά παχαποιεύμενά εἰναι εὐ πλεονεκτεῖν. Ἐφιρφιδότεροι μέρι οὖν καὶ αἰδίωσις περιποτοῦν διὰ τὸ οὐτούχον εἰσίν. ἐν δὲ οὐκολατεῖται βέλτιστον οὐδεῖς τῇ δύτυγενίᾳ, ὃν φιλόθεοι εἰσιν, καὶ ἔχουσιν πόρος τὸ θεῖον πως, πιστεύοντες διὰ τὰ μεγάραμα ἀγαθούς δοτεῖν τῆς τύχης· τούτοις μέρι οὖν τοῦ κατὰ Σόλικεν καὶ τὸ τύχην οὐδὲν, εἴρηται· τὰ γὰρ εὐδατία τοῦ εἰρημένου εἰναι εὐταξίαν φανερεῖται οὐδὲν οὐδὲν, πέντε τοις καὶ αἰτυλοῖς οὐδεῖς, καὶ αἰματόν.

Κεφαλαιον ΙΙ

E Επεὶ δὲ ἡ τῷ πεποιηθεῖσαν λόγῳ χρῆστος
τῷ φύσει κρίσιν δέξεται τὸν γῆρακτον καὶ μετα-
κρίσαμέν οὐδὲν ἔπειτα δέ τι λόγου, τοιτέον δὲ, αἴ το-
τος εἰς τὴν περιβολήν τοῦ λόγου παρατρέπει
ἡ δοπτερά, εἴ τοι οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν ποιεῖσθαι,^{οὐδὲν}
πείσοντες οὐδὲν γενέσθαι ποιεῖσθαι, ^{οὐδὲν}
γενέσθαι ποιεῖσθαι, οὐδὲν δὲν, οὐδὲν αἴπλως εἰπεῖν,
κερτίνης, εἴ τοι τῷ φύσει αἱμφισθητοῦτα, εἴσιτε
τῷ φύσει αἱμφισθητοῦτα, τῷ φύσει λό-
F γῳ αἱμφισθητοῦτα, καὶ αἱμφισθητοῦτα εἰ-
ταντιά, τῷ φύσει αἱμφισθητοῦτα τοῦ
τοῦ λόγου ποιεῖσθαι. οὐδεμίας δὲ καὶ οὐ
τοῖς δημιουροῖς. αἱμφισθητοῦτα τῷ φύσει λό-
γῳ, τῷ φύσει λόγῳ συνέπειν. οὐλας
δὲ μόνος οὐδὲν αἱμφισθητοῦτα δέ οὐ τοῖς
ποιεῖσθαι αἱμφισθητοῦτα τῷ φύσει λόγῳ συνέπειν.